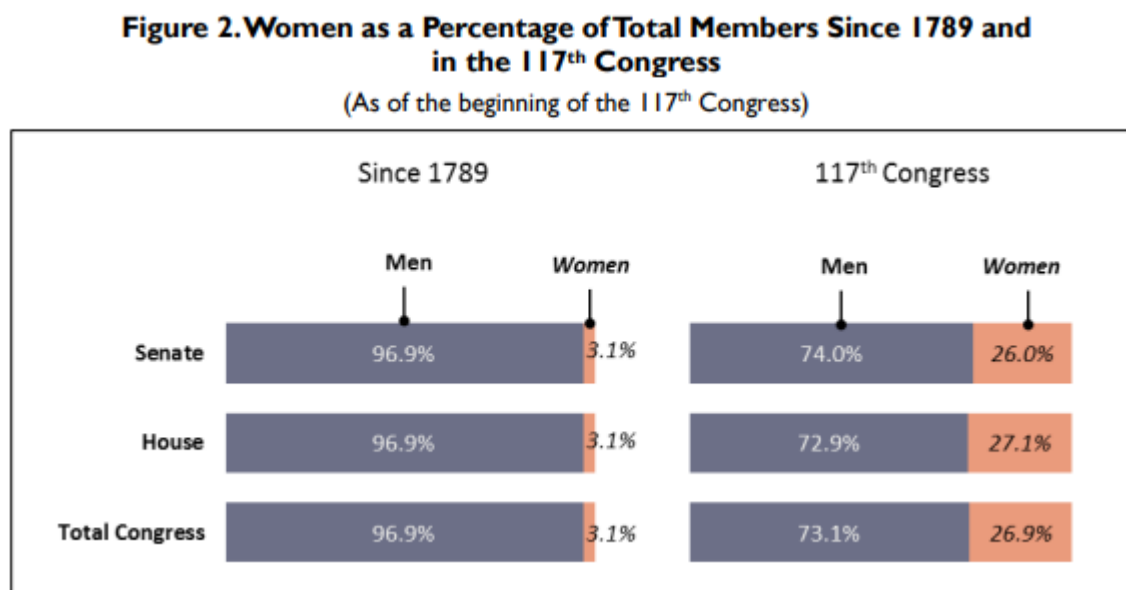
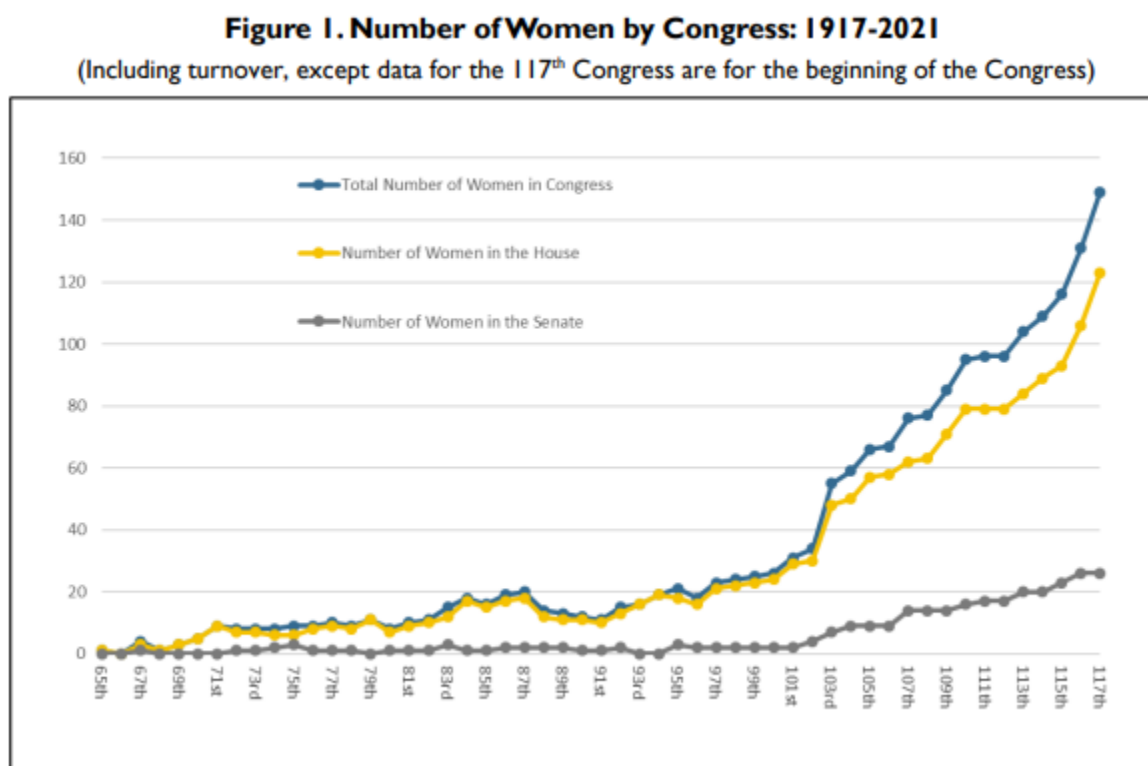
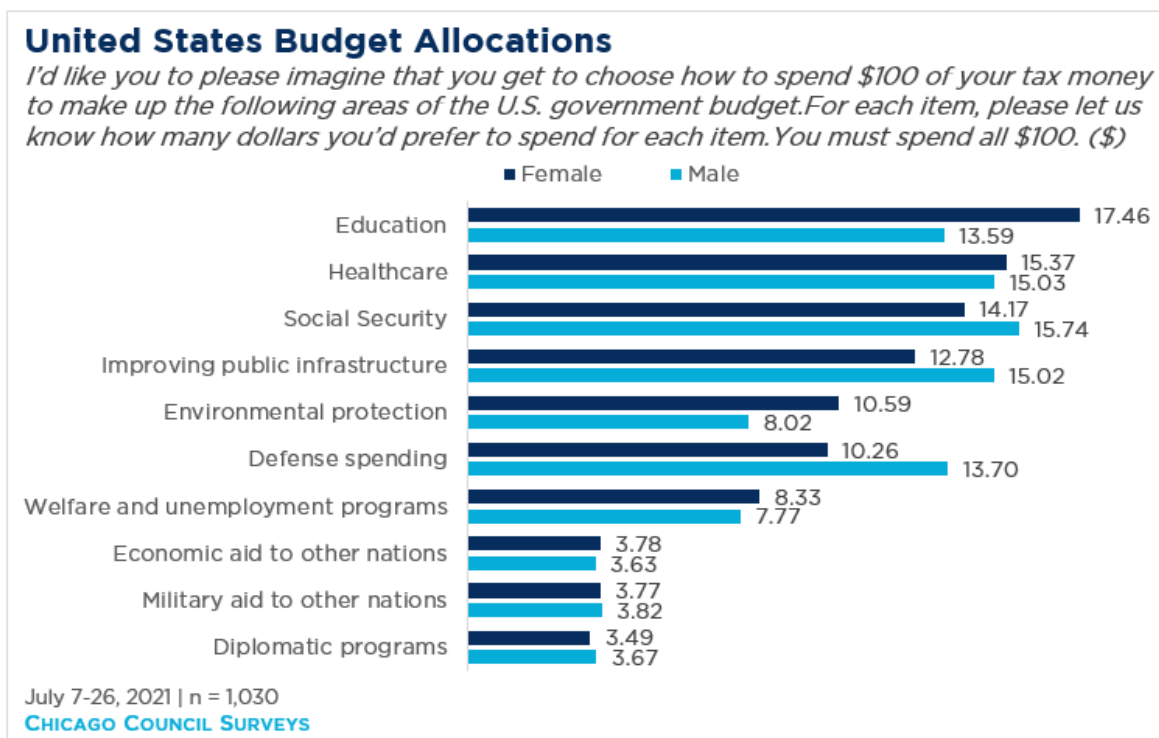

زنان از سال ۱۹۱۷ به دنبال انتخاب جنت رانکین به عنوان نماینده مجلس از مونتانا فعالیت خود را در کنگره ایالات متحده آمریکا آغاز کردند. همچنین اولین زن راه یافته به سنا ربکا لاتیمر فلتون نام داشت که در سال ۱۹۲۲ موفق شد صندلی سنا را به دست بیاورد. از آن زمان تاکنون ۳۷۵ زن در مجلس و پنجاه و نه زن در سنا فعالیت کرده‌اند.

سوال اصلی این پروژه این است که آیا تغییرات حضور زنان در کنگره تاثیر بر مخارج نظامی دولت آمریکا دارد یا خیر. بازه زمانی مورد نظر سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۱ در نظر گرفته شده است. پیش از آنکه به بررسی این سوال بپردازیم می‌توان یک قدم به عقب‌تر رفت و پرسید که آیا حضور زنان به طور معناداری باعث تغییر سیاستگذاری‌ها می‌شود؟ یکی از مشکلات بررسی این موضوع جدا کردن تاثیر جنسیت و تاثیر منافع و ایدئولوژی‌های حزبی بر قانون‌گذاری است. در آمریکا احتمال اینکه اعضای حزب دموکرات به سیاست‌ها و قوانین لیبرالی که منافع زنان را تامین می‌کند رای بدهند بالاست فارغ از اینکه این اعضا زن باشند یا مرد.

برای مثال توماس (۱۹۹۱) در مقاله خود می‌گوید که زنان در سنای آمریکا بیشتر از مردان برای لوایح مربوط به زنان، کودکان و خانواده اولویت قائل می‌شوند. یا لیتل و دیگران (۲۰۰۱) همین نتیجه‌گیری را درباره بیمه درمانی و خدمات اجتماعی بیان می‌کنند. برایتون و هاینه (۱۹۹۹) متوجه شدند که زنان نه تنها به طور معنادار به لایحه‌های لیبرال و مرتبط به حقوق زنان معرفی‌شده بیشتر از مردان رای مثبت می‌دهند، بلکه به نظر می‌رسد به معرفی لایحه‌های این چنینی علاقه بیشتری دارند. کثلین در سال ۱۹۹۵ به بررسی این موضوع پرداخت که آیا در موضوع جرم لوایح انتخابی زنان و مردان تفاوت معناداری دارند؟ او در مقاله خود به مطالعه لوایح مجلس نمایندگان کلرادو پرداخت و نتایج بررسی اینگونه بود که لوایح معرفی شده توسط زنان بیشتر بر روی پیشگیری و یا حقوق قربانیان تمرکز دارد. در مقابل مردان علاقه داشتند که تنبیه مجرمین سخت‌تر باشد مثلاً طول دوره زندان افزایش یابد.

کرایسبرگ و کلاین (۱۹۸۰) به این نتیجه رسیدند که زنان در مقایسه با مردان با پیش‌زمینه اجتماعی برابر با احتمال بالاتری با افزایش مخارج نظامی مخالفت خواهند کرد. Chicago Council on Global Affairs در سال ۲۰۲۱ در یک نظرسنجی این سوال را مطرح کرد که اگر صد دلار از بودجه دولت فدرال آمریکا در اختیار شما بود آن را چگونه تخصیص می‌دادید؟ در این نظرسنجی زنان به طور متوسط ۳,۴۴ دلار کمتر از مردان بودجه موجود را به مخارج نظامی تخصیص دادند. یکی فروض مقاله کخ و فلتون (۲۰۱۱) این است که هرچه حضور زنان در مجالس قانون‌گذاری بیشتر باشد مخارج نظامی کاهش خواهد یافت. آن‌ها با بررسی بیست و دو دموکراسی بین سالهای ۱۹۷۰ تا ۲۰۰۰ به این نتیجه رسیدند که داده‌ها این فرضیه را تایید می‌کند. با افزایش یک درصدی قانون‌گذاران زن، به طور میانگین یک درصد مخارج نظامی کاهش خواهد یافت. در مقابل بولزندانال و بروکس (۲۰۰۷) با بررسی دوازده سیستم دموکراتیک کپیتالیستی نشان دادند که هر یک درصد افزایش نمایندگان زن در مجلس مخارج رفاهی دولت را به میزان ۰,۱۱ درصد افزایش خواهد داد.